

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 175/2026
24.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миливоја Никића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миливоја Никића, адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 19/25 од 29.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 634/25 од 19.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миливоја Никића, адвоката Живорада Лекића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 19/25 од 29.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 634/25 од 19.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 19/25 од 29.09.2025. године окривљени Миливоје Никић оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три године, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју казну му је урачунато време проведено у притвору у периоду од 11.03.2025. године до 25.06.2025. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 25.06.2025. године, па надаље.

На основу члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности обавезно одузимање предмета и то кухињског ножа, укупне дужине 21,5 центиметара и дужине сечива 10 центиметара, док је на основу члана 258. ЗКП оштећени АА ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на пранични поступак. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка Вишем суду у Крагујевцу у износу од 17.134,89 динара, као и на име паушала износ од 15.000,00 динара, као и ВЈТ-у у Крагујевцу износ од 147.203,81 динара на име трошкова поступка, као и остале трошкове кривичног поступка, укључујући и трошкове поступка оштећеном АА, о којима ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 634/25 од 19.12.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Крагујевцу и бранилаца окривљеног Милоја Никића, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног Миливоја Никића, адвокат Живорад Лекић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног огласити кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и изрећи му блажу казну, као и да на основу члана 488. став 2. ЗКП позове браниоца окривљеног да присуствује седници већа и на основу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење казне до доношења одлуке поводом захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, истакнуту повреду закона бранилац образлаже наводима да су нижестепени судови погрешно применили Кривични законик на штету окривљеног, јер су закључили да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ. По наводима одбране умишљај окривљеног није био усмерен на лишење живота оштећеног, већ на телесно повређивање оштећеног, па се у конкретном случају може радити о кривичном делу тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ. Бранилац даље износи сопствено тумачење критичног догађаја и међусобног односа окривљеног и оштећеног, те изводи закључке другачије од оних које су извели нижестепени судови у погледу чињенице на шта је била усмерена намера окривљеног у конкретном случају, као и колика је била дубина убодне ране, из чега бранилац окривљеног закључује да се ради о ситуационом кривичном делу и да није постојао умишљај код окривљеног, на који начин полемиче са закључцима нижестепених судова и оспорава утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреда закона на коју указује одбрана из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП,

због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић